

СЪДЪРЖАНИЕ КНИГА ВТОРА

ВСТЪПЛЕНИЕ • II

... в което виждаме Игдразил, Валхала,
валкириите и норните ... по-близо, още по-близо ...

ПЪРВА ГЛАВА • 14

... в която научаваме какво е нужно, за да се освободи
нечия воля и колко скъпо струва това

ВТОРА ГЛАВА • 30

... в която научаваме, че не последната схватка
създава героите и че истината не винаги
се вижда с просто око

ТРЕТА ГЛАВА • 40

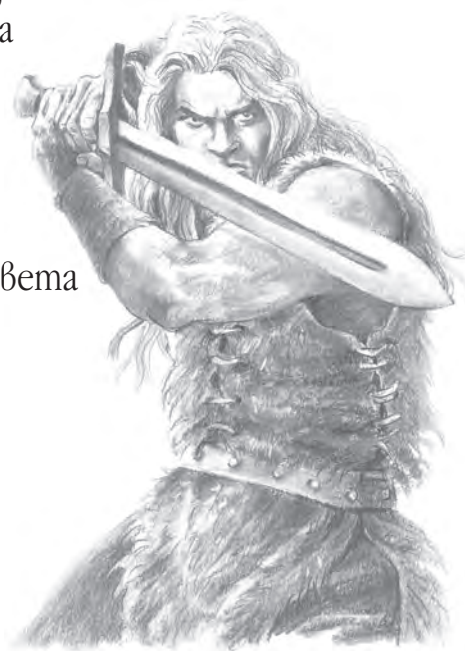
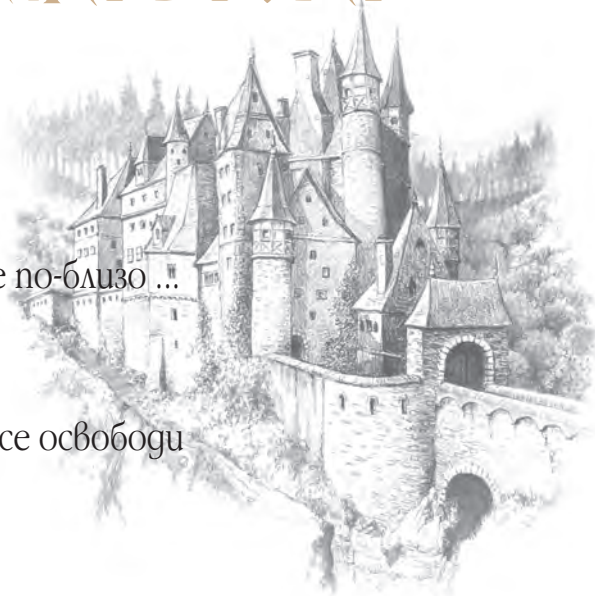
... в която научаваме още за цената на любовта,
взаимна или безответна, както и че завистта
на един може да съсине живота на мнозина

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА • 50

... в която научаваме, че е редно боговете
да носят справедливост, а не да подреждат света
както им е най-удобно

ПЕТА ГЛАВА • 68

... в която Алберих и Миме се готвят
да прекроят съдби,
а ябълките на Фрея спасяват живот

ШЕСТА ГЛАВА • 80

... в която ставаме свидетели
на могъщи магии и страховити кроежи

СЕДМА ГЛАВА • 88

... в която научаваме, че честта и любовта
са по-важни от насила дадената дума

ОСМА ГЛАВА • 102

... в която всеки си понася наказанието

ДЕВЕТА ГЛАВА • 108

... в която един живот свършва, а друг започва

ЕПИЛОГ • 114

... в който за миг съзираме още предстоящи чудеса

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

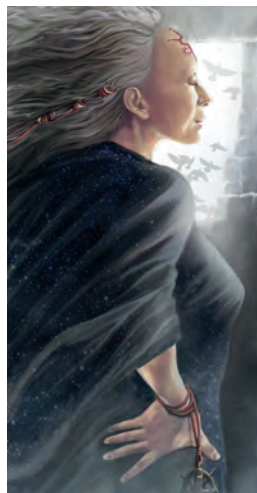

АЛБЕРИХ, крал на нибелунгите,
съпруг на кралица Кримхилда
от Гибихенщайн

МИМЕ, брат на Алберих, ковач и магьосник

ЙОРД, богиня на земята
и съдбините на света,
майка на валкириите
и норните

ВОТАН, върховен бог
и повелител

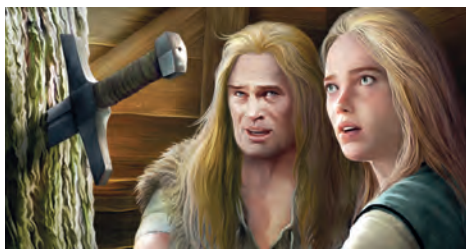
ФРИКА, богиня на домашното
огнище и семейството,
съпруга на Вотан

ЛОКИ, (полу)бог на огъня

ФАФНИР, великан, превърнал
се в дракон, похитил вълшебния
пръстен и съкровището
на нибелунгите

ЗИГМУНД, шестнадесетгодишен младеж. Вотан си мисли, че е със свободна воля, но греша

ЗИГЛИНДА, любима на Зигмунд, омъжена за Хундинг

ХУНДИНГ, стотник на кралица Кримхилда

ВЕЛЗЕ ВЪЛКА, обеднял земевладелец, баща на Зигфрид

БРУНХИЛДА, валкирия, призована от Вотан да бъде закрилница на Зигмунд

ГУТРУНА, ВАЛТРАУТА, ХЕЛМВИГА, РОСВЕЙСА, ГРИМГЕРДА, валкирии, девы-воини, съпровождащи душите на загиналите в битка герои до Валхала, дъщери на Йорг

КРИМХИЛДА, кралица на гибихунгите, съпруга на Алберих

АКУШЕРКА, старица в края на жизнения си път

СТОТНИК, рицар на кралица Кримхилда

НОТУНГ, изкован от Миме по специална заръка на Вотан

магически меч, забит в ясеново дърво на сватбата на Зиглинда

ВСТЪПЛЕНИЕ

... в което научаваме какво
се е случило досега с пръстена

Времето е море, изпълнено с вълни и водовъртежи, и водите му къпят Игдразил, дървото на живота, обкичено със светове като със сочни плодове – от ледената пустош на Хелхайм та чак до величавите вършини на Асгард, където пируват боговете в двореца Валхала.

Но нека се приближим, нека надникнем отблизо, още по-близо, към планините и долините на Мидгард. Сам Вотан сътвори Средната земя от плътта и костите на чутовния звяр Имир – свят, пълен с чудни предсказания и велики съкровища – и го направи дом на хората... Там долу, виждате ли синята лента на Рейн, бащата-река? От незапомнени времена му бе поверено да пази най-страшната тайна на Мидгард – вълшебна буца злато, от която бе предречено велик магьосник да изкове зловещ пръстен, способен да управлява съдбата на всички светове и техните обитатели. Да похити златото би могъл единствено изтръгналият доброволно любовта от гърдите си, отрекъл се изцяло и забинаги от нея... мнозина глупци загинаха, защото алчността за власт и могъщество е грозна сила и изнепелява ума, ала най-сетне един успя: Алберих, кралят на нибелунгите и могъщ магьосник се отрече завинаги от любовта, открадна златото от Рейн и изкова пръстен, с който да властва над света, а на брат си Миме заръча вълшебна тигара, която да го превръща във всичко, което поиска. Ала кратка бе радостта на Алберих, защото прокълнат бе пръстенът и да му повелява би могъл само човек със свободна воля и, вместо да владее, нибелунгът бе овладян и стана роб... И дори по-лошо – и богове, и гиганти пожелаха пръстена и му го отнеха, ала проклятието застигна и тях, и тъй Фафнир, великанът от Йотунхайм, от алчност се обърна на дракон и уби брат си заради златото.

И така и Вотан, и Алберих, че и брат му Миме всеки по своему кроеше планове как да си върне пръстена...

Шестнадесет лета изтекоха като пясък през пръстите, а Игдразил все така величествено е разперил клони през всички светове и през морето на Времето носи със себе си чудесата на световите...

Но нека се приближим, нека надникнем отблизо, още по-близо, към планините и долините на Мидгард, към ширналата се долина Гнитахейди, от едната страна на която сред лесовете се издига замъкът Гибихенщайн – дом на кралица Кримхилда – а от другата я подпират могъщи заснежени била, под които в пещера си е устроил дом Фафнир, драконът. Там, долу, виждате ли яркото сияние на съкровището, което е обгърнал с опашка? Може ли да се сбърка блясъкът на златото? Ето едно чудо на чудесата, което очаква да бъде съзряно...